

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **K. M.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 25. 4. 2019,
č. j. 104307/2018/2018/KUSK/HRO,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 6. 2018, č. j. ŘP/1539/18-Kou-22

(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 15. 2. 2018.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V odvolání přitom napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jejichž stejnopisy připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku projednaném v blokovém řízení. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 15. 2. 2018, ze dne 3. 4. 2017 (čímž zřejmě míní pokutový blok ze dne 4. 3. 2017), ze dne 7. 6. 2017 (čímž zřejmě míní příkazový blok ze dne 7. 8. 2017) a ze dne 16. 4. 2016. Z pokutového bloku musí být dle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažoval specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které bylo popsáno slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. Stejně tak nepostačí pro popis porušení povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu obrat „*telefonování za jízdy aj.*“, protože řidič může telefonovat i prostřednictvím handsfree, tj. bez držení telefonu. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují předmětné pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde, za jaký přestupek a kým byla pokuta uložena.
5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze otázku, zda

byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Žalovaný naopak nebyl oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná. O případné zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) si žalovaný nebyl oprávněn učinit vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem. Tento postup je dle žalovaného zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují další řádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům.

III. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
7. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

IV. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

8. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
9. Správní orgán I. stupně doručil dne 27. 2. 2018 žalobci oznámení, že ke dni 15. 2. 2018 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Následně žalobce podal blíže neodůvodněné námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak proti tomu, jímž bylo dosaženo 12 bodů.
10. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém (příkazním) řízení a kopie pokutových (příkazových) bloků o spáchání přestupku:
11. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kladno, obvodního oddělení Kladno-venkov, ze dne 18. 4. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 18. 4. 2016“) žalobce dne 16. 4. 2016 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Přílohou je též příslušný pokutový blok.
12. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kladno, obvodního oddělení Stochov, ze dne 6. 3. 2017 (dále jen „oznámení ze dne 6. 3. 2017“) žalobce dne 4. 3. 2017 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Přílohou je též příslušný pokutový blok.

13. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, odboru služby dopravní policie, oddělení dopravních nehod, ze dne 8. 8. 2017 (dále jen „oznámení ze dne 8. 8. 2017“) žalobce dne 7. 8. 2017 porušil § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona, neboť jako řidič přijíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou „Dej přednost v jízdě!“ nedal přednost v jízdě vozidlu přijíždějícímu po hlavní komunikaci a střetl se s ním. Přílohou je též příslušný příkazový blok.
14. Podle oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, dopravního inspektorátu, ze dne 16. 2. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 16. 2. 2018“) žalobce dne 15. 2. 2018 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Přílohou je též příslušný příkazový blok.
15. Součástí spisového materiálu je i výpis z bodového hodnocení řidiče. Z něj vyplývá, že za přestupek ze dne 16. 4. 2016 byly žalobci zaznamenány 3 body, za přestupek ze dne 4. 3. 2017 byly žalobci zaznamenány 2 body, za přestupek ze dne 7. 8. 2017 byly žalobci zaznamenány 4 body a za přestupek ze dne 15. 2. 2018 byly žalobci zaznamenány 3 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 15. 2. 2018, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
16. Prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty a současně byly potvrzeny záznamy provedené na základě příslušných pokutových a příkazových bloků. V odůvodnění správní orgán I. stupně shrnul dosavadní průběh námitkového řízení a uvedl, že při rozhodování vycházel z oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a z ověřených kopií pokutových bloků, resp. z oznámení o uložení pokut příkazem na místě a z ověřených kopií příkazových bloků. Všechny čtyři kopie pokutových a příkazových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal, posléze posoudil a shledal, že korespondují s oznámeními policejních orgánů, a jsou tak způsobilými k provedení předmětných záznamů do evidenční karty žalobce. Z obsahu pokutových a příkazových bloků dovodil, jaké přestupkové jednání bylo žalobci kladeno za vinu, jaká byla právní kvalifikace přestupku a kdy a kde ho žalobce spáchal, a proto dospěl k závěru, že žalobce ke dni 15. 2. 2018 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako později v žalobě.
18. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítné a provedený záznam potvrdí.“
20. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje (z valné části doslova) tutéž argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině

velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Nejen že žalobní body žalobce vymezil velmi obecně, ale často ani neměly podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

21. Soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
22. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
23. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových a příkazních blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém (přestupky spáchané dne 16. 4. 2016 a 4. 3. 2017) a příkazním (přestupky spáchané dne 7. 8. 2017 a 15. 2. 2018) řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým (příkazovým) blokem a že žalobce pokutové (příkazové) bloky převzal a vše stvrdil svým

podpisem [srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „dřívější přestupkový zákon“) a náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)]. Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

24. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových a příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 dřívějšího přestupkového zákona a § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových a příkazových bloků:
25. Pokutový blok ze dne 16. 4. 2016 (připojený k oznámení ze dne 18. 4. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „dne 16. 4. 2016 v 10:00 hod. v Brandýsku Slánská ok. Kladno §6/1a) z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč a podpis přestupce.
26. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 16. 4. 2016 v 10:00 hodin v obci Brandýsek porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky 2SD 2969 nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovy „nepřipoután BP“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně bližšího určení vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

27. Pokutový blok ze dne 4. 3. 2017 (připojený k oznámení ze dne 6. 3. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1/f zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „Dne 4. 3. 2017 v 16.00 hod. Stochov, Slovanka, řidič X při řízení držel v ruce telefon § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč a podpis přestupce.
28. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 4. 3. 2017 v 16:00 hodin v obci Stochov porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X používal za jízdy mobilní telefon, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovy „telefonování za jízdy“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f zák. č. 361/2000 Sb.“ je [s přihlédnutím k dikci § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu] srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí (Stochov) včetně bližšího určení místní části (Slovanka – jde o zastávku autobusové dopravy, jak lze ověřit z veřejně dostupných zdrojů) vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
29. Příkazový blok ze dne 7. 8. 2017 (připojený k oznámení ze dne 8. 8. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1/f8 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „7. 8. 2017, 11:00, Praha 6, Schengenská X vjezd terminál 2, § 22/1 z. č. 361/2000 Sb. nedal přednost v jízdě jinému řidiči, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f8 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně bližšího určení vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
30. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 7. 8. 2017 v 11:00 hodin porušil § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič automobilu registrační značky X na křižovatce ulice Schengenská (Praha 6) a vjezdu k terminálu 2 nedal přednost v jízdě jinému řidiči, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1/f8 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí včetně bližšího určení vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

31. Příkazový blok ze dne 15. 2. 2018 (připojený k oznámení ze dne 16. 2. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození a bydliště), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „15. 2. 2018 v 10:10 hod. v Praze 5 Na Hřebenkách 74 z centra, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – překročení rychlosti v obci 50/73/70 km/h, X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce.
32. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 15. 2. 2018 v 10:10 hodin porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič automobilu registrační značky X v ulici Na Hřebenkách u domu č. o. 74 (Praha 5) překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km.h⁻¹ a více, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovem „rychlost“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku názvem ulice, číslem přilehlého domu a směrem jízdy, vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S přihlédnutím k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km.h⁻¹ a více, a údajům v ustálené zkratce o naměřené rychlosti 73 km.h⁻¹ v místě s maximální povolenou rychlostí 50 km.h⁻¹, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 70 km.h⁻¹, je navíc jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
33. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových a příkazových bloků nejsou důvodné.
34. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, tak těmi žalovaný nebyl při svém rozhodování nikterak vázán. Praxe jednoho krajského úřadu může být pro jiný krajský úřad nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
35. Zcela nad rámec výše uvedeného se nelze nepozastavit nad obsahem žalobcem předkládaných rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Soud po zběžném seznámení se s obsahem těchto rozhodnutí musí poznamenat, že pokutové bloky byly v uvedených rozhodnutích hodnoceny silně formalisticky. Dle soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012

- 20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Toto však soud poznamenává pouze jako *obiter dictum*, neboť Krajskému soudu v Praze nepřísluší žalobcem předkládaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jakkoli přezkoumávat.

36. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém (příkazním) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů

VI. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
38. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. března 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.

předsedkyně senátu